

RAQUEL ALBIOL

Grup Municipal
d'ERC-EUiA

VIOLENCIES MASCLISTES: CONTROL TAMBÉ DIGITAL I ESTÈTIC

Les violències masclistes són fruit d'un sistema patriarcal que perpetua les desigualtats i l'opressió. Afecten a totes les dones i no diferencien entre edats, classes socials, orígens o altres estructures socials. La violència masclista pot ser física, psicològica, sexual, verbal, simbòlica, econòmica, obstètrica, institucional i estructural. És una realitat que ens ha d'interpel·lar a tota la societat i que requereix una resposta contundent.

En un món cada cop més digitalitzat, les violències masclistes han trobat nous espais per reproduir-se. Les violències digitals inclouen el control de dispositius, la vigilància de xarxes socials, l'assetjament en línia, la difusió no consentida d'imatges íntimes o la manipulació emocional a través de missatges, entre d'altres. Aquestes pràctiques, sovint invisibilitzades, afecten especialment les dones joves. El ciberassetjament no és menys real que el que es produeix cara a cara; les seves conseqüències psicològiques poden ser igual de profundes.

La pressió estètica és una altra forma de violència que s'exerceix de manera normalitzada i subtil però persistent. Les xarxes socials, amb els seus filtres i cossos "normatius", imposen un model de bellesa inabastable i completament irreal, que genera inseguretats, trastorns alimentaris i una constant insatisfacció corporal. Aquesta violència no és només cultural; és estructural. Alimenta la idea que el valor d'una dona depèn de la seva aparença, i no del seu talent, intel·ligència o capacitat de lideratge.

Alhora, mentre les violències evolucionen, també ho fan els discursos que les neguen. En els darrers anys, hem vist com s'han consolidat narratives que qüestionen l'existència mateixa de les violències masclistes, que les relativitzen o les equiparen a altres formes de violència sense reconèixer-ne l'arrel estructural. Aquest negacionisme no és només una opinió: és una forma de violència que deslegitima les víctimes, frena les polítiques públiques i perpetua el sistema patriarcal.

Negar les violències masclistes és negar la realitat de milers de dones. És ignorar les dades, les experiències, el patiment i els assassinats. És una forma de silenciar i de qüestionar la paraula de les dones.

Cal una mirada feminista que entengui aquestes violències com a parts d'un mateix sistema, per poder abordar-les d'arrel i erradicar-les. Per fer-hi front, calen polítiques valentes i treballar en xarxa, amb la comunitat educativa, el teixit associatiu, les entitats feministes i el conjunt de la societat. Perquè només de manera conjunta podem actuar i pal·liar aquesta xacra, que recordem, marca i condiona les nostres vides i que en la seva màxima expressió, ens mata només pel fet de ser dones.

El 25N és un dia per denunciar les violències masclistes, però cada dia hem de lluitar per combatre-les i erradicar-les. No en siguis còmplice, actua!